॥ अथमार्कण्डेयसमास्यापर्व्व ॥ ८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ निदाघान्तकरः कालः सर्व्वभूतसुखावहः । तत्रैव वसतां तेषां प्रावृट् समभिपद्यत ।
छादयन्तो महाघोषाः खं दिशश्च बलाहकाः । प्रववर्षुर्द्दिवारात्रमसिताः सततं तदा । १२५४०
तपात्ययनिकेताश्च शतशोऽथ सहस्रशः । अपेतार्कप्रभाजाला सविद्युद्विमलप्रभा ।
विरूढशस्या धरणी मत्तदंशसरीसृपा । बभूव पयसा सिक्ता शान्ता सर्व्वमनोरमा ।
न स्म प्रज्ञायते किञ्चिदम्भसा समवस्तृते । समं वा विषमं वाऽपि नद्यो वा स्थावराणि च ।
क्षुब्धतोया महावेगा श्वसमाना इवाशुगाः । सिन्धवः शोभयाञ्चक्रुः काननानि तपात्यये ।
नदतां काननान्तेषु श्रूयन्ते विविधाः स्वनाः । वृष्टिभिश्छाद्यमानानां वराहमृगपक्षिणां । १२५४५
स्तोककाः शिखिनश्चैव पुंस्कोकिलगणैः सह । मत्ताः परिपतन्ति स्म दर्द्दुराश्चैव दर्प्पिताः ।
तथा बहुविधाकारा प्रावृण्मेघानुनादिता । अभ्यतीता शिवा तेषां चरतां मरुधन्वसु ।
क्रौञ्चहंससमाकीर्णा शरत्प्रमुदिताऽभवत् । रूढकाशवनप्रस्था प्रसन्नजलनिम्नगा ।
विमलाकाशनक्षत्रा शरत्तेषां शिवाऽभवत् । मृगद्विजसमाकीर्णा पाण्डवानां महात्मनां ।
दृश्यन्ते शान्तरजसः क्षपा जलदशीतलाः । ग्रहनक्षत्रसङ्घैश्च सोमेन च विराजिताः । १२५५०
कुमुदैः पुण्डरीकैश्च शीतवारिधराः शिवाः । नदीः पुष्करिणीश्चैव ददृशुः समलङ्कृताः ।
आकाशनीकाशतटां तीरवानीरसङ्कुलां । बभूव चरतां हर्षः पुण्यतीर्थां सरस्वतीं ।
ते वै मुमुदिरे वीराः प्रसन्नसलिलां शिवां । पश्यन्तो दृढधन्वानः परिपूर्णां सरस्वतीं ।
तेषां पुण्यतमा रात्रिः पर्व्वसन्धौ स्म शारदी । तत्रैव वसतामासीत् कार्त्तिकी जनमेजय ।
पुण्यकृद्भिर्म्महासत्त्वैस्तापसैः सह पाण्डवाः । तत् सर्व्वे भरतश्रेष्ठाः समूहुर्योगमुत्तमं । १२५५५
तमिस्राभ्युदये तस्मिन् धौम्येन सह पाण्डवाः । सूतैः पौरागवैश्चैव काम्यकं प्रययुर्व्वनं ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्व्वणि काम्यकप्रत्यागमने द्व्यशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ काम्यकं प्राप्य कौरव्य युधिष्ठिरपुरोगमाः । कृतातिथ्या मुनिगणैर्निषेदुः सह कृष्णया ।
ततस्तान् परिविश्वस्तान् वसतः पाण्डुनन्दनान् । ब्राह्मणा बहवस्तत्र समन्तात्पर्य्यवारयन् ।
अथाब्रवीद्द्विजः कश्चिदर्जुनस्य प्रियः सखा । स एष्यति महाबाहुर्व्वशी शौरिरुदारधीः ।
विदिता हि हरेर्यूयमिहायाताः कुरूद्वहाः । सदा हि दर्शनाकांक्षी श्रेयोऽन्वेषी च वो हरिः । १२५६०
बहुवत्सरजीवी च मार्कण्डेयो महातपाः । स्वाध्यायतपसा युक्तः क्षिप्रं युष्मान् समेष्यति ।
तथैव ब्रुवतस्तस्य प्रत्यदृश्यत केशवः । शैब्यसुग्रीवयुक्तेन रथेन रथिनाम्बरः ।
मघवानिव पौलोम्या सहितः सत्यभामया । उपायाद्देवकीपुत्रो दिदृक्षुः कुरुसत्तमान् ।
अवतीर्य्य रथात् कृष्णो धर्म्मराजं यथाविधि । ववन्दे मुदितो धीमान् भीमञ्च बलिनाम्बरं ।
पूजयामास धौम्यं स यमाभ्यामभिवादितः । परिष्वज्य गुडाकेशं द्रौपदीं पर्य्यसान्त्वयत् । १२५६५
स दृष्ट्वा फाल्गुनं वीरं चिरस्य प्रियमागतं । पर्य्यष्वजत दाशार्हः पुनः पुनररिन्दमः ।